

Ruth Castenfors, född Lindeberg

Ruth Emma Maria Lindeberg

Född 1895-02-24 i Katrineholm

Gift 1921
med Johan Herman Castenfors

Död 1981-08-19 i Lund

Ruth Castenfors, född Lindeberg

Ruth Lindeberg, gift Castenfors

Ruth föddes söndagen den 24 februari 1895 i Stora Malm, Katrineholm, som barn nummer 3 i syskonskaran. Den äldre brodern Harald hade dock gått bort samma år som Ruth föddes och kvar fanns systemen Ella (Ellen). Härigenom upplevde Ruth som barn mycket starkt hur modern Emma Lindeberg, född Ahlberger, sörjde den äldste sonen. På äldre dagar hävdade Ruth ofta att hennes depressioner härstammade från denna tid och att sorgen som modern upplevde, medan hon var gravid med Ruth, skulle ha påverkat Ruths

Harald – Född 20.4.1890 på Fredriksborg. Död 10.11.1894 i Katrineholm. Begravd i Nyköping i familjegraven. Död i Hjärnhinneinflammation

Emma Lindeberg (född Ahlberger) med dottern Ruth

Den 19 februari 1897 (när Ruth är 2 år) föds hennes yngre bror Allan.

1901 flyttar familjen till Eskilstuna, där fadern, Hugo Lindeberg, köpt in sig i fabriken Eskilstuna Separator AB.

1912 går Ruth ut Eskilstuna Elementarläroverk för Flickor med "Med utmärkt beröm godkänd" i 1 ämne, "Med beröm godkänd" i 9 ämnen och "Icke utan beröm godkänd" i 5 ämnen samt "Godkänd" i 2 ämnen. (De två sistnämnda gällde franska och sång.) På baksidan av betyget förtydligas att detta betyg har samma värde som om Ruth gått i Statens Normalskola för Flickor i Stockholm,

Ruth Castenfors, född Lindeberg

Allan, Ruth och Ella

Anna Elisabeth (**Anna-Lisa**) föds den 4 september 1910 i Eskilstuna och döps den 18 september samma år.

Bilden från 1913 visar familjen. Från vänster modern Emma, Ruth, Allan, Ella och fadern Hugo Lindeberg
I centrum står Anna-Lisa, 3 år gammal.

Ruth Castenfors, född Lindeberg

Lillasystern Anna Lisa dog den 25 mars 1914 i difteri, något som präglade Ruth hela hennes liv.. Ruth hade skött henne under 3.5 år och under sjukdomen. Den 1 sept 1914 till 31 mars 1915 arbetade hon därför som elev

Hon sökte sedan 20 år gammal år 1915 till Sophiahemmets sjuksköterskeutbildning, (troligen med hjälp av sin faster Marias bror Professor Hellström) och antogs den 1 januari 1916 till en utbildning, som då betalades av hennes far. Efter 3,5 år (den 16 sept 1919) var hon färdig Sophiasyster. Hon hade då tjänstgjort under hela influensan "Spanska sjukan"-tiden, när folk dog i mängder pga dålig tillgång på mat under världskri-

Avgångsklassen 1919. Ruth sitter allra längst till höger.

Bilden till höger har texten: "Syster Ruth" och möjligen hade Johan den i plånboken någon tid. De hade träffats "över ett bäcken" på Sophiahemmet.

Ruth Castenfors, född Lindeberg

Hon gifter sig den 20 maj (pingst) år 1921 med Johan Castenfors. (Johan hade den 14 febr 1919 bytt namn från Mårtensson.) I några år hade de varit trolovade. Kyrkoherde Georg Weibull (Ruths konfirmationspräst) vigde dem och brudtärnor var Birgit Lindmark, Ruths syster Ella samt Inger Olsson.

Vidstående bild visande Ruth i sköterskeuniform stod i alla år därefter på Johans skrivbord.

Efter giftermålet följde hon med Johan till Svenshögens Sanatorium och Torsby, där Johan hade fått tjänster. Därefter flyttade de till Norrland och bosatte sig i Malmberget, där Johan fick tjänstebostad och bättre inkomstmöjligheter. (Tjänstetid i Norrland fick dessutom räknas dubbelt upp – viktigt vid senare ansökningar.) I Malmberget flyttade de in i en stor lägenhet och hade i stort sett inga möbler förutom mottagningens utrustning.

Så snart studielånet var slutbetalat (enligt mamma Ruth) åkte de iväg och köpte möbler till lägenheten. (Se berättelsen om bostaden i Malmberget).

Ruth berättat:

Johan hade skaffat en jakthund i Malmberget och en gång när middagsgäster var inbjudna, lyckades hunden ta sig ut i köket och äta upp den ena steken, så det blev mycket tunna skivor av den andra för att maten skulle räcka. Kanske var det samma middag när mamma som nygift skålade med alla gäster och tog ordentliga klunkar varje gång. Vaknade till på golvet och undrade varför så många karlar stod runt omkring och stirrade ner på henne!

En annan gång viskade pigan till Ruth under en stor middag i Malmberget att soppan inte skulle räcka till alla. "spä ut min och min mans" viskade hon tillbaka. Och Johan saltade och pepprade och frågade runt om soppan var OK, eftersom han tyckte den var så fadd, och var förvånad över att alla gäster verkade helt nöjda.

Ruth Castenfors, född Lindeberg

Den 9 oktober föddes så äldste sonen Hans. Han var efterlängtat. Ruth hade pga det tunga arbetet på sjukhuset under Spanska Sjukan fått en beläggning på livmodern och kunde först inte bli gravid. Efter en "skrapning" på sjukhus i Stockholm blev hon äntligen gravid.

1926 väntade hon den näste sonen Hugo men födelsen hamnade mycket olyckligt mitt i flyttningen från Norrland till Vimmerby, där Johan fått en ny tjänst. Ruth åkte därför till Eskilstuna till sina föräldrar och där föddes också Hugo. Under tiden hade Johan installerat sig i Vimmerby och hyrt huset Vibble 4.

Johan hade nu en provinsialläkartjänst i Vimmerby och under första åren var Ruth hans sjuksköterska på mottagningen. När det blev för betungande med alla barnen, anställde

Ur pass 1930 inför
Tysklands resa

Nedan är Ruth
cirka 30 år

Ruth & Johan hade nu fått ett omfattande umgänge. Häradsskrivare Kjellberg med hustru Elsa, Veterinär Jean Klarin med hustru, Apotekare Karsmark med hustru Elsa, Bankdirektör Carle med hustru och så de närmaste grannarna Landsfiskal Harald Klette med hustru Aina. Alla paren jämnåriga och med ungefär jämnåriga

Villan Castenhus hade byggts 1929. Grannarna Klette hade byggt Klettorp och var grannar och eftersom trafiken mellan husen var livlig, fanns en grind mellan tomterna. En dag ropade Johan in Ruth till mottagningen och bad om hjälp. En liten flicka var så livlig, att någon måste hjälpa till att kontrollera henne under undersökningen. Johan upptäckte till sin förfäran att flickan var nästan helt döv och när Gun Klette fick professionell hjälp att lära sig att läsa på läppar etc lugnade hon sig. (Gun har senare berättat att hon helt lugnt kunde sitta i sandlådan och leka och så plötsligt ryckas upp av någon, som skällde ut henne och hon begrep ju då inte varför. Inte undra på att hon var trotsig.)

Ruth Castenfors, född Lindeberg

I april 1931 föddes en dotter under en söndagsmorgon i Ruths sovrum på övervåningen i Castenhus. Döptes till Barbro, ett namn som Johan snappat upp vid en konferens i Stockholm,

Omkring 1933 kom en taxi förbi (förvarnad via telefon) och förtvivlade föräldrar sprang ur med sin son Rune i armarna. Inlindad i tidningspapper låg pojkens ena fot. Ruth och Johan hjälptes åt, lade blodstoppande förband och skickade föräldrarna vidare till kirurgen i Västervik. Rune var tre år och hade gått i veteåkern, när pappan höll på med skörden. Rune själv har sedermera ofta berättat att hade inte blödningsen stoppats så effektivt, hade man inte kunnat rädda den andra foten och han hade förblött. Rune ansåg att han hade Ruth och Johan att tacka för sitt liv.

Ruth ca 40 år

År 1935 väntade Ruth ännu ett barn, sitt femte. Under svampplockning i skogen i maj (murklor) ramlade hon på en spång över en bäck, vattnet gick och hon måste i ilfart till Västervik. Johan vågade inte låta henne föda barnet hemma, eftersom barnet föddes en månad för tidigt. Den 22:e maj kom så sonen Jan (vikt 1.760g) på Västerviks lasarett. Han fick ligga i kuvös och sedan hemma med värmeflaskor. I födelseboken i kyrkan registrerades han först som Jonan (Jan) men när det nya datoriserade systemet kom, föll Jan bort.

På 30-talet hade Ruth gått med i lottakåren med övningar (förplägnad av hemvärn etc) i skogarna runt Vimmerby. Hon var också mycket aktiv i Röda Korset. Till RK.s marknad en gång om året lät hon sy upp ett vackert lapptäck eller någon annan högvinst (med hjälp av jungfrurna). Eftersom hon tog så mycket lotter själv, vann hon t.ex. tillbaka ett lapptäck, som nu finns hos dottern Barbro.

Fick Lottakårens intyg om förvärvat Landstingskvinnornas Kompetensmärke den 9 november 1939, vilket visade hennes sjukvårds- & samaritkompetens.

Vid jularna kom mormor & morfar (Emma & Hugo Lindeberg) med tåget till Vimmerby och hämtades vederbörligen där. Under alla år firade de julen hos sin dotter. Stort ståhej i hemmet, det bakades och byktes och manglades i god tid.

Varannan vecka under hela året kom fru Hagman och bykte i källaren. När allt var torrt, tog sig mamma och en jungfru ner till en mangelbod i Vimmerby och manglade allt. Det var en fest att få komma dit och hälsa på efter skolan för Wetterströms konditori låg tvärs över gatan och där fick man springa och hämta något gott till pausen eller så gick vi alla över dit och kalasade.

Ruth Castenfors, född Lindeberg

Ruth ca 50 år

Sommaren 1944 lämnade familjen Vimmerby för Djurs-holm. Det var en sorgens dag för Ruth. Arton lyckliga år hade hon tillbringat där och hade alla nära vänner där. Men hon måste ju foga sig, eftersom Johan sökt tjänsten i Stocksund – Danderyd. Provinsialläkarna hade fått sämre ekonomi och då Ruth och Johan ansåg att barnen borde få högre utbildning, valde man att flytta ill Stockholmstrakten, där högre skolor fanns. Det var för dyrt att inackordera barn efter barn först i Linköping (gymnasiet) och sedan i Stockholm (universitet).

I samband med ett konfirmandmöte på Dalarö tog Hugo motorcykeln dit och körde av vägen. Dock så lyckligt att han missade berget och hamnade på en äng, granne med en man som arbetade på Röda Korset, varför han snabbt fick professionell hjälp och ambulanstransport till Mörby Lasarett (numera Danderyds sjukhus). Jan och Barbro minns händelsen mycket väl, eftersom Ruth kom ut ur badrummet med tandborsten i högsta hugg och tandkräm i munnen och ropade: ”Hugo har kört omkull med motorcykeln”. Johan och Ruth åkte till sjukhuset och Johan beordrade Hugo försiktigt att lyfta armar och ben. När detta gick bra, visste föräldrarna att ryggmärgen var oskadad. Ena armen var dock bruten och han var blåslagen. Dagen därpå kunde Hugo däremot inte röra armar och ben och det tog flera dagar innan rörelseförmågan var helt tillbaka.

I femtiofemårsåldern bröt Ruths myxödem ut. Sonen Hugo kom ut till Djurö sommarvilla för att hälsa på och fick se mamma Ruth som burit sjukdomen så länge att hon svullnat upp, bar tre koftor i sommarvärmen och sludrade lätt när hon talade p g a att tungan hade svullnat. Raskt kontaktade då Hugo sin bror Hans (läkare), satte sin mor i bilen och körde raka vägen till sjukhuset med henne. Där tog man prover, som konstaterade diagnosen Myxödem, dvs brist på sköldkörtelhormon. Hon fick därför sköldkörtelmedicinen (Thyreototal). När Barbro kom hem efter sommaren, var alla symptom borta. Då hennes besvär kommit smygande, hade pappa Johan ej kunnat ställa den rätta diagnosen. Även Jan som bodde på Djurö tillsammans med Ruth, hade ej märkt någon förändring. Han uppskattade däremot att kunna sova längre på morgnarna p g a att Ruths sjukdom gjorde henne mycket trött och hon gick upp senare. Ovanstående bild visar Ruth i 50-årsåldern tagen troligen före sjukdomens medicinering för Myxödem. Bilden finns i hennes pass, utställt år 1949.

Ruth Castenfors, född Lindeberg

Bilen Casten byggdes i början av 50-talet av Bo. Barbro körde den utan körkort och ännu oregistrerad en gång från verkstaden i Stocksund (nära Mormors Grindar på Vasavägen) på "bakgator" till Djursholm. När verkstadschefens far några år senare kom in på mottagningen i Stocksund (vi hade flyttat till Stocksund då), stängde Johan och mannen in sig i mörkrummet och "pratade Casten". En gång skulle Ruth och Bo åka till Stockholm med bilen sent en kväll. Mamma Ruth skrek till Bo: "Ser du inte ljusen där framme" men Bo tystade ner henne: "Det är jag som kör!" varpå han körde in i några vägarbetsbockar. Bo var nämligen lätt nattblind.

Berättelse om Casten finns i boken "Svenska Bilar"

Övre bilden: Barbro med Casten

Nedre bilden: Jan med Casten.

Även i Djursholm och Stocksund kom Ruths föräldrar och firade julen hos oss. På äldre dagar orkade de inte ta sig till julottan utan Ruth gjorde i ordning en kaffebricka för oss alla och vi samlade i morföräldrarnas rum och lyssnade på radioutsändningen i stället.

Ruths bundenhet till föräldrarna var på sitt sätt en nagel i ögat på Johan. Han blev regelbundet sur, eftersom Ruth ringde dem varje dag samt åkte över på besök till Saltsjöbaden varje onsdag eftermiddag. Ruth kom hem tidigare än vanligt en onsdag, medveten om Johans negativa inställning, och gick direkt och lade sig. Vid 9-tiden saknade Johan henne och började ringa runt för att leta efter henne. Barbro hörde de upprörda samtalen och rusade ner från läsläsningen och ropade: "Pappa, hon ligger ju och sover!" Då först lugnade sig Johan.

När Ruths föräldrar på gamla dagar blev sjukliga, var de dock tacksamma över att Johan kunde komma förbi och undersöka och ordna mediciner. Då accepterades han till slut! Han var ju inte präst utan läkare.

Ruth Castenfors, född Lindeberg

1959 i maj bilade Ruth och Johan till Karlsruhe. Bilresan gick via Trelleborg och Sassnitz till Berlin, där de hälsade på Hans Bolle och bodde på Hotel Hilton. Därefter körde de vidare söderut mot Nürnberg och när de passerat östtyska gränsen, stannade Johan (enligt Ruth) på första P-plats vid motorvägen, klev ur, sträckte upp händerna mot himlen och ropade: "Tack gode Gud att vi är ute ur Öst-Tyskland!" och så körde de vidare till Karlsruhe för att se Barbro's nyfödda dotter, dvs det barn som skulle säga mormor och morfar till dem. Men Johan hade inte lust att höra barnskrik och tog en charterresa till Turkiet. Ruth stannade kvar och hjälpte till! På bilden besöker de Heidelbergs slott.

När Ruth var i 60-årsåldern, pensionerades Johan och därför köptes ett hus på Tors Plan 9 i Danderyd och här blev på nytt mamma Ruth Johans mottagnings-sköterska. Dock kunde mottagningen endast hållas öppen några år. När Johan började få sjukdomssymptom (se Johan C's liv), kunde han till slut ej fortsätta. Bl.a. kom en ny patient (en kvinna) och bönade och bad om amfetamin (Knarkare hade nämligen tagit för vana att leta upp pensionerade läkare och gråta sig till mediciner.). Ruth förstod att det var knarkare men inte Johan. Vid ett annat tillfälle hade Johan fått en frånvaroepisod, när en patient var i mottagningsrummet och sonen Jan, som var hemma, fick ta hand om patienten. Därefter stoppades all mottagning. (Bilden ovan tagen av Barbro på Djurö sommaren 1961. Ruth och Johan sitter på bryggan och Johan har en filt över benen.)

De kommande åren var svåra för Ruth. Johan blev allt sämre. Hon fick avlösning endast någon gång genom Waltraud Masuhr, som Johan accepterade som hjälp. Sena hösten 1961 måste dock en sjuksköterska komma dagtid, (Johan satt nu i rullstol), och detta blev dyrt för Ruth. Hugo hade ordnat en antidekubitusmadrass (mot liggsår) och en lyftarm för sin far. Under februari 62 (dvs kort före Johans död – han dog i slutet av mars) var Barbro med dottern Eva-Maria hemma från Tyskland. Sent en kväll kom Ruth till dotterns sovrum och sade: "Barbro, kom upp till pappas sovrum, så förstår du vad jag går igenom!". De stod i Johans sovrumsdörr och bara såg hur Johan hade fått ett långvarigt krampanfall och låg skakande i sängen och gav svaga underliga ljud ifrån sig. Johans sjukdom yttrade sig bl.a. i kramper och medvetlöshet som började med några sekunder men från månad till månad hade ökat i längd.

Ruth Castenfors, född Lindeberg

Däremot var han på ett sätt klar i huvudet. Han kände igen barn och barnbarn, han återföll inte i sin skånska och han var medveten om att han behövde hjälp. Dessutom var han oerhört tacksam för all hjälp – den sträva doktorn blev en snäll och tacksam patient. (Bilden visar dotterdottern Eva-Maria hos sin morfar i februari 1962)

I slutet av mars fick Johan ett krampanfall som inte släppte och han vaknade inte upp ur medvetslösheten. Ambulans tog honom till Danderyds sjukhus. ”Gör något! Hjälp Johan!” bad Ruth överläkare Bager som kom in men Bager svarade ”Ruth, Johan har arbetat ihjäl sig, låt honom få komma till ro nu!”. Ruth och Jan satt tillsammans vid dödsbädden.

På gravstenen lät Ruth rista in ”Jordens oro viker” men kanske hade ”Och när livet var som skönast, var det arbete och möda” passat honom bättre. (Barbros åsikt) .

Efter Johans bortgång kollapsade sonen Hans och måste få psykiatrisk hjälp. Han hade ju varit Johans läkare under dessa år och inte kunnat hjälpa sin far.

Några månader efter begravningen (dvs i augusti 1962) kom ett nödrop från Tyskland och Ruth satte sig på tåget genast för att hjälpa dottern. Hon blev kvar i några månader och kom sedan på nytt ner i långa intervaller för att stötta Barbro.

Vid nästa besök i Karlsruhe januari 1963 råkade hon halka och bryta ett ben i handleden. Barbro körde henne till ett katolskt sjukhus (Vincentius-sjukhuset) i närheten och till akuten där. Vid förberedelserna till ”operationen” kom en nunna fram med en servett utbredd i handen och pekade på Ruths tänder. ”Sitzen fest!” sa Ruth och drog i sina tänder och visade. Hon var oerhört stolt över sina tänder, som inte hade ett enda hål. - Hon arbetade sedan varje dag energiskt med en gummiboll i varmvatten för att få tillbaka rörligheten i handleden. Kostnaden på sjukhuset var DM 52 (3 st röntgenbilder) + DM 70 (akutmottagningen inklusive slutkontroll mm)

När sedan Barbro 1964 flyttade hem till Sverige med dottern Eva-Maria bodde de ett halvt år hos Ruth, innan de fick en lägenhet i närheten. (Så var kutymen: När Hans skilde sig, flyttade han hem till mamma, när Bo skilde sig likaså. I avvaktan på nya egna lägen-

Ruth Castenfors, född Lindeberg

1968 hade hennes ekonomi försämrats så pass, att ett gåvoskifte av fast egendom gjordes. Därvid övertog Hugo villan på Tors väg 9, Bo övertog sommarvillan på Djurö, Barbro och Jan fick varsin tomt på Ljungsättersvägen och Hans fick ekonomisk kompensation. Som ersättning för detta, betalade de fem barnen ett årligt underhållsbidrag till Ruth med 3.000 per person. Dock ej indexreglerat. Ruth hade flyttat in i Hugos f.d. lägenhet på Gamla Landsvägen 3, numera Golfvägen 12, invid Mörby Centrum i Danderyd.

När Barbro senare hade bokföringsbyrå, ändrade hon gästrummet hos Ruth till ett slags kontor. För detta betalade hon hyra i flera år som tack för halvåret 1964, när hon bott där med dottern Eva-Maria.

När Barbro 1976 vid 45 års ålder också fick Myxödem (sannolikt ärftligt), skrev Hans ut Levaxin. Ruth blev då avundsjuk och försökte få Hans att ändra hennes medicinering. Hans ord var som vanligt: ”Mår man bra av en medicin, ändrar man den inte!” Och Ruth var besviken när hon måste fortsätta med sin Thyreotal.

En vår på 70-talet åkte Ruth till Sorrento med SÄL (Sveriges äldre läkares förening). Eva-Maria och Karl-Göran körde henne till Arlanda. Hon kom hem mitt i natten en vecka senare vid ca 2.30 till Arlanda (hämtades av Barbro och Eva-Maria) och var alldeles vit i ansiktet av trötthet. Dessa pensionerade resenärer hade måst lämna sina hotellrum före 12 på dagen. Dessutom hade de fått vänta i timmar på flyget då hemtransporten blev försenad.

Vid närmare 80 år ålder hade dock tandlossningen satt in och Ruth fick lösgom. Det var en oerhörd besvikelse för henne. Sina tänder var hon stolt över! Tandhygienister fanns inte ännu, varför ingen hjälp fanns på den tiden .

Hennes syster Ella kom på ett veckolångt besök. Eftersom Ella var prästfru, vågade inte Ruth ta fram sin sherryflaska. Men på fredagskvällen kom dottern Barbro på besök och möttes i dörren av en lycklig Ruth som med glittrande ögon frågade: ”Vill du ha ett glas sherry?” och så fick hon själv sin efterlängtade drink.

På sin 75-årsdag fick Ruth en färg-TV av barnen och på sin 80 år-årsdag köpte barnen tillsammans en köksfläkt till Ruth. Den monterades genast vid leveransen och när barnen kom dit, fanns den på plats. Ruth visade den stolt för alla och fick höra Hans' kommentar: ”Nu kan mamma fjärta hur mycket som helst!”

Sommaren 1981 åkte Ruth ner till Lund för att hälsa på sonen Jan med familj. Barnbarnet Eva-Maria med sambon Karl-Göran körde henne till tåget i Stockholm och berättade sedan att hon varit alldeles virrig av lycka över resan. Hon möttes vid stationen i Lund och sprang då över vägen för att hälsa på Jan med familj. Så ivrig var hon, att hon inte kunde vänta tills de hann fram.

Ruth Castenfors, född Lindeberg

Dessa bilder är de sista av Ruth. Hon är lycklig och strålande nere på Ljunghusen. T.v. om Ruth är barnbarnet Charlotta. Inomhusbilden är tagen hemma hos vår kära "Nisse", dvs fröken Nilsson i An-

Ovanstående bilder tagna under "semestern" juli/augusti 1981 hos Jan & Inger veckan innan Ruth dog.

Ruth dog den 19:e augusti 1981. Hon hade fått förstoppning och tarmvred, opererades men klarade ej efterförloppet. (Barbros åsikt: Hon hade bestämt sig för att inte bli äldre!)

Hon kremerades och lades till vila hos Johan i familjegraven.

Efter Ruths bortgång bodde hennes systerdotter Elisabeth i lägenheten ända fram till april 1982 då arvsskifte skedde.

Ruth är ännu lagfaren ägare till den yttersta tomten på Ljungsättersvägen!!!!!! Pappa Johan hade nämligen skänkt den till vägföreningen och skrivit in en klausul "Vid försäljning skall den i första hand erbjudas familjen Castenfors." Därför kan inte vägföreningen få lagfart på tomten!